

stian den Femte er ogsaa høist mærkelig alvorlig i at bestemme Anvendelsen heraf. Forøvrigt maa jeg, — da Spørgsmaalet kunde gaa videre, og jeg ikke ønsker her at tilbageholde nogen Tanke for Thinget — i Anledning af at jeg har seet et omdeelt Lovforslag, som gaaer ud paa en Inddragelse, blandt Andet af dette Fond, gjøre Thinget bekendt med, at ogsaa jeg har havt en bestemt Plan for Anvendelsen af dette Fond, en Plan, hvorved jeg har troet uden paa nogen Maade at vige fra Fundatsen, at kunne gjøre denne Fond paa en særdeles Maade gavnlig for Marinen. Det er nemlig bekendt, at der have været ført mange Klager over Nyboders Boligeres Tilstand, der have været ført Klager, som vel ikke ere aldeles ugrundede, men som og have været overdrevne; thi der er en stor, stor Mængde af denne Byes Almue, og det ikke paa nogen mulig Maade af den fattigste Klasse, som vilde føle sig meget lykkelig og glad ved at have de Boliger, som der findes i Nyboder. Imidlertid maa det erkendes for meget ønskeligt, at man kunde forbedre dem, og dette har længe været under Overveielse. Der har saaledes været nedsat en Commission, som i denne Anledning har udarbejdet en Plan, der imidlertid er strandet paa den meget betydelige Udgift, dens Udførelse vilde medføre; thi i dette Dieblif kunde det naturligviis ikke falde mig ind at komme til Thinget og bede om $\frac{1}{2}$ Million, for at bygge Huse i Nyboder. Altsaa det er Noget, der ikke kan tænkes paa, men derfor bør man ikke staae stille. Jeg havde paatænkt, hvad jeg troer den ærede Deputerede, som har indgivet det omtalte Lovforslag, hvorefter endel af Dvæsthusets Midler blandt Andet skulde inddrages, vistnok vil indrømme mig, at vi trænge til, Dpførelsen af et Hospital. Til et saadant fuldkommen vel indrettet Hospital troer jeg nemlig, at der meget stor Trang; det Hospital vi besidde, nemlig Sæetatens Hospital, troer jeg vistnok hører ikke til de flette, men det er dog ikke saaledes indrettet, som man skulde have ventet med Hensyn til et Hospital, der er bygget i dette Aarhundrede, og ikke er mere end 45 Aar gammel. Jeg har derfor havt for Øie at nedsette en Commission af Sagkyndige, for at give mig et Overslag til

et nyt Hospital, til en nye Bygning, som skulde være bygget efter alle den senere Tids Erfaringer. Jeg troer at være istand til at foretage Sligt med Dvæsthusets Midler, uden i mindste Maade at træde Fundatsen for nær; thi dette Hospital vilde aldeles tjene til at opfylde det Formaal, som Dvæsthuset skulde have været brugt til, dersom det ikke laae i en Udkaat af Byen. — Ved at faae et saadant Hospital til Disposition, vide man være istand til at vinde en god Plads for Nyboders Befolkning. Dvæsthuset er nemlig ikke en Bygning, som er hensigtsmæssig til Hospital; men det vil meget godt egue sig til en Skole, og ved at faae Skolelocalet frit der, vilde man faae Lust til at faae Bygninger tilovers, og man kunde saaledes naae det Punkt, at man kunde komme til at sælge disse, og derved paa en Maade bringe det Hele i Ligevægt efter en vis Arrække, om hvilken jeg ikke bestemt kan sige, hvor lang den vil blive. Jeg nævner dette blot, for at betegne for Thinget, at en anden Plan og en anden Hensigt allerede er i Gang, og jeg troer derfor, at det er rigtigt, at dette er bekendt, skjøndt det ikke staaer i directe Forbindelse med Omtalen af det omhandlede Fond. Naar den samme ærede Deputerede har nævnt, at der i Marineministeriets Budget kun fandtes en summarisk Oversigt over de til samme hørende specielle Fonds Indtægter og Udgifter, troer jeg, at man efter de fuldstændige Forklaringer, som ere givne i Budgettet for 1841, idetmindste ikke forsaa vidt angaaer Dvæsthuset, kan kalde det et aldeles summarisk Regnskab, som er forelagt, thi det gaaer temmeligt i Detail, skjøndt ikke saavidt at det nævner Personer. Fremdeles har en anden æret Thingmand, jeg troer for Præsto Amtets 1ste District (Hoffmeyer), berørt at der paa Marineministeriets Budget var anført Rangskat. Dette er opstaaet ved en Overenskomst mellem Finantsbestyrelsen og det daværende Admiralitet, og jeg troer saavidt mig bekendt, — jeg er rigtigt nok ikke fuldkommen inde i denne Sag — at det er fulgt ovenpaa en omtrent lignende Foranstaltning for Armeens Bedkommende. Det blev afgjort ved en Resolution, at Sæetatens skulde aarlig give 6380 Rbd. 46 Sk. istedetfor Rang og Gageskat, under eet til Finantsministeriet, hvorimod de Militaire bleve